

Les veus del Bosc

Hi havia una vegada uns nens que es deien: Xavi i Pol i les nenes es deien: Sara, Sussan i Nina. Mentre passejaven els hi agradava explicar històries de monstres, fades, princeses... i totes les històries eren FEMINISTES.

(i les seves princeses eren valentes, les fades lluitaven i els monstres també podien ser noies...)

Un dia que passejaven pel bosc van sentir unes veus molt estranyes i van seguir les veus. Van trobar una cascada, com era estiu la van travessar i van trobar un bosc molt bonic. Des d'aquell dia sempre quedaven allà, a la mateixa hora, a les 9:15.

Un dia que van quedar abans d'entrar a la cascada, la Sara va notar una cosa estranya i de cop tots van sentir el mateix, al cap d'uns segons van descobrir el que passava: tot el bosc estava destruït. No s'ho podien creure, no hi havia ni flors ni

arbres!!! tenien por i estaven molt tristos. La Sussan, la més petita del grup estava plorant i de cop tots van sentir unes veus, no entenien què deien, però quan s'hi van fixar més, ho van entendre...

- Som les veus del bosc...necessitem la vostra ajuda. Heu d'agafar la flor de la vida .Està a la muntanya més alta del bosc.

La Sara, la Sussan, la Nina, en Pol i en Xavi es van mirar espantats, però ho van fer, van pujat junts a la muntanya, van patir fred i calor. Quan van arribar, van agafar la flor entre tots i la flor va fer una llum i tot el bosc va tornar a ser tant maco com ho era abans.